

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בכורות-מעשר בהמה	מימרא									
והאי בבכור כתיב											
א"ק: (שמות כ"ב) כן תעשה אם אינו ענין לבכור - דליתיה בעשייה דמרחם קדוש, תנהו ענין למעשר בהמה											
ואימא: תנהו ענין לחטאת ולאשם											
דומיא דבנך, מה בנך מחויב ואינו בא על חטא, אף צאנך ושורך - שאינו בא על חטא											
ואימא: תנהו ענין לעולה ולשלמים											
דומיא דבנך, מה בנך - שאינו בא בנדר ונדבה, אף צאנך ושורך כו'											
ואימא: תנהו ענין לעולת ראייה											
דומיא דבנך, מה בנך - שאין קבוע לו זמן, אף שורך וצאנך - שאין קבוע לו זמן.											
אי מה בנך - אינו בלקוח כלל, אף שורך וצאנך - אינו בלקוח כלל											
לקח עשרה עוברין במעי אמן - כולם נכנסין לדיר להתעשר	אלמה א"ר אסי א"ר יוחנן:										
אמר קרא תעשה - בשעת עשייה מיעט הכתוב.	רבא:										
לקח עשרה עוברים במעי אמן - כולן נכנסין לדיר להתעשר	גופא, א"ר אסי א"ר יוחנן:										
הלוקח או שניתן לו במתנה - פטור מן מעשר בהמה	והא אנן תנן:										
ר' יוחנן חזאי בחילמא - מילתא מעליא אמינא, א"ק תעשה - בשעת עשייה מיעט הכתוב.	ר' אלעזר:										
הלוקח חל על מחוסר זמן	איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר:										
זו אינה משנה, ואם תמצא לומר משנה - ר"ש בן יהודה היא משום ר"ש	אמר ליה: [ר' אלעזר]										
מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר, והרי הוא כבכור, מה בכור - קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו, אף מחוסר זמן - קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו.	דתניא - ר"ש בן יהודה משום ר"ש:										
איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר - כל שנתנו לה וחזר ולקחו הימנה	תני תנא קמיה דרב:										
והא איפסיל ליה בלקוח											
אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:											
לקח עשרה עוברין במעי אמן - כולם נכנסין לדיר להתעשר.	[רבי אסי אמר רבי יוחנן:]										
ותיעשרה איהן											
בזונית כותית											
ולוקמה בזונה ישראלית, ותיעשרה איהן											
הא קמ"ל דזונה ישראלית - לא הוי אתנן, כדאביי											
זונה כותית - אתננה אסור, וכהן הבא עליה אינו לוקה משום לא יחלל זרעו. זונה ישראלית - אתננה מותר, וכהן הבא עליה לוקה משום לא יחלל זרעו.	דאמר אביי:										
זונה כותית אתננה אסור - גמר (ויקרא י"ח) תועבה (דברים כ"ג) תועבה מעריות, מה עריות - דלא תפסי בהו קדושי, אף זונה - בהך דלא תפסי בה קדושי וכהן הבא עליה אינו לוקה משום (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו, דלא יחלל זרעו אמר רחמנא, והאי לאו זרעיה הוא.											
זונה ישראלית אתננה מותר דהא תפסי בה קדושיין וכהן הבא עליה לוקה משום לא יחלל זרעו דהא זרעיה הוא.											
האחין השותפין שהייבין בקלבון - פטורין ממעשר בהמה, ושחייבין במעשר בהמה - פטורין מן הקלבון.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-הזרה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בכורות-מעשר בהמה										
קנו מתפיסת הבית - חייבין, ואם לאו - פטורין.	מימרא										ג
חלקו וחזרו ונשתתפו - חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה:											ג
(במדבר י"ח) יהיה לך - ולא של שותפות, יכול אפילו קנו מתפיסת הבית - ת"ל יהיה.	ת"ר:										ג
והאי בבכור כתיב											ג
אם אינו ענין לבכור - דהא איתיה בשותפות דכתיב (דברים י"ב) ובכורות בקרם וצאנכם, תנהו ענין למעשר בהמה.											ג
פעמים שחייבין בזה ובוזה, ופעמים שפטורין מזה ומזה, פעמים שחייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה, ופעמים שחייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון.	ר' ירמיה:										ג
חייבין בזה ובוזה - שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה											ג
פטורין מזה ומזה - שחלקו בבהמה ולא חלקו בכספים											ג
חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה - שחלקו בזה ובוזה											ג
חייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון - שלא חלקו לא בזה ולא בזה.											ג
פשיטא											ג
חלקו בבהמה ולא חלקו בכספים איצטריכא ליה, סד"א: כיון דחלקו בבהמה - גלו אדעתיהו דלמיפלג קיימי, וליחייבו בקלבון. קמ"ל.											ג
לא שנו אלא שחלקו גדיים כנגד תיישים ותישים כנגד גדיים, אבל חלקו גדיים כנגד גדיים ותישים כנגד תיישים - אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך	רב ענן:										ג
אפילו חלקו גדיים כנגד גדיים ותישים כנגד תיישים, אין אומרים זה הוא חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך.	רב נחמן:										ג
ל"ש אלא שחלקו ט' כנגד י' וי' כנגד ט', אבל חלקו ט' כנגד ט' וי' כנגד י' - אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך	רבי אלעזר:										ג
אפילו חלקו ט' כנגד ט', ועשרה כנגד עשרה - אין אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך.	רבי יוחנן:										ג